

РЕШЕНИЕ

№ 3532
София, 17.03.2009

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Трето отделение, в съдебно заседание на дванадесети февруари две хиляди и девета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ПЕНКА ГЕТОВА
ЧЛЕНОВЕ: ВАНЯ ПУНЕВА
ЙОВКА ДРАЖЕВА

при секретар
на прокурора
от съдията
по адм. дело № 5863/2008.

Десислава Александрова
Иво Игнатов
ЙОВКА ДРАЖЕВА

и с участието
изслуша докладваното

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по касационната жалба на председателя на Столичния общински съвет против решение от 18.02.2008 г., постановено по административно дело № 4953/ 2007 г. по описа на Административен съд – София -град. Релевира оплакване за неправилност - касационно основание по чл. 209, т. 3 от АПК. Желаете отмяна на решението и присъждане на разноски пред настоящата инстанция.

Ответникът по касационната жалба Иван Митов Петров намира касационната жалба за неоснователна.

Представителят на Върховната административна прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба, като се мотивира с правилното приложение на нормата на 28, ал. 2 и чл. 38 от Закона за достъп до обществена информация от страна на първоинстанционният съд.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 ал. 1 от АПК от надлежна страна, за която съдебният акт е неблагоприятен, поради което е допустима за разглеждане по същество.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

Производството пред Административен съд – София град е било образувано по жалбата на Иван Митов Петров против мълчаливия отказ на председателя на Столичния общински съвет да предостави достъп до обществена информация по искане вх. № 94-ЗДОИ-80/13.09.2007г. С последното заявителят е поискал да му бъдат предоставени под формата на „писмена справка” информация за всички отпуски, по дати и продължителност, ползвани от председателя на СОС в периода от 2003г. до август 2007г., както и за всичките му служебни пътувания в страната и чужбина за същия период по дати, посетени места, цел, продължителност и разходи за командировки. Първоинстанционният съд е установил, че в срока по чл. 28 от ЗДОИ по така направеното заявления липсва произнасяне, което представлява мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал. 1 от АПК, който от своя страна е в нарушение на закона и следва да бъде отменен. В тази връзка са развити доводи, че съгласно чл. 28, ал.1 и 2 във вр. с чл. 38 и 39 от ЗДОИ, единствената призната от закона възможност за процедиране на задължения субект е да постанови решение за предоставяне или отказ за достъп.

Решението е правилно, постановено при спазване на материалния закон и следва да се остави в сила.

С оглед направените в касационната жалба възражения за неоснователността на искането за достъп поради предмета на търсената информация, следва да се подчертае, че задълженият

субект е длъжен да разгледа подаденото заявление, защото в случая дължи произнасяне. Мълчалив отказ по ЗДОИ е недопустим, тази форма на произнасяне противоречи на изискванията на закона, поради което само на това основание същият подлежи на отмяна. Според регламентацията на чл. 9 от ЗДОИ обществената информация е два вида-официална и служебна. В разпоредбата на чл. 10 от ЗДОИ е посочено, че официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия. Информацията, която е поискана следва да се определи като служебна обществена информация по смисъла на чл. 11 ЗДОИ, поради това, че е била създадена по повод дейността на органа и неговата администрация. Достъпът до служебна обществена информация е свободен с изключение на случаите, когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации) или съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи. Поисканата информация не попада в предвидените в закона изключения, поради което няма основание за отказ по чл. 37, ал. 1, т. 1 ЗДОИ. В случай, че административният орган не е бил наясно каква точно информация е поискана от него е следвало да изпълни задължението си по чл. 29 от ЗДОИ. Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо от АПК, Върховният административен съд - състав на трето отделение,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 18.02.2008 г. по адм.д.№ 4953/ 2007 г. по описа на Административен съд – София- град.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

**Вярно с оригинала,
секретар:**

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/ Пенка Гетова
ЧЛЕНОВЕ:/п/ Ваня Пунева
/п/ Йовка Дражева

Й.Д.